

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 428/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/152/2023 z 19. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a zároveň žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z podanej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal proti žalovanému [REDAKOVANÉ], zaplattenia 2 357,55 eur s príslušenstvom z titulu doplattenia nesprávne krátenej výhry zo stávky (kto bude najlepší strelec majstrovstiev Európy vo futbale 2020) uzatvorenej pri kurze 2,35, ktorý žalovaný po vyhodnotení stávky znížil na 1,18, keďže za najlepšieho strelca považoval na základe počtu strelených gólov nie jedného, ale dvoch súťažiacich (Cristiana Ronalda a Patrika Schicka). Podľa názoru sťažovateľa bol na základe oficiálnych výsledkov UEFA najlepším strelcom (po zohľadnení ďalších kritérií, počet asistencií, nahratých minút atď.) iba Cristiano Ronaldo. Okresný súd rozsudkom č. k. 13Csp/8/2022-105 z 2. júna 2022 žalobu ako nedôvodnú zamietol. Po aplikácii zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o hazardných hrách“), zákona č. 102/2014 Z. z.

o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“) (ktorý bol následne zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pozn.) a herného plánu žalovaného na medzi stranami nesporný skutkový stav dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom o hazardných hrách (najmä § 4 ods. 1) a svojím herným plánom (§ 2 ods. 15, 36 a § 21 ods. 4), keď predmetnú výhru krátil. Zo žiadneho zákona ani z herného plánu nevyplýva, že pre žalovaného je spôsob vyhodnotenia športovej udalosti jej organizátorom záväzný. Vyhodnotením stávky je premietnutie oficiálneho výsledku (že rovnaký počet gólov dosiahli dvaja hráči) a pravidiel herného plánu do stávok s cieľom určiť vyhrávajúce stávky, nie premietnutie výsledku vyhodnotenia organizátora udalosti. Okresný súd dospel k záveru, že predmetná vec nie spotrebiteľským sporom, keďže sťažovateľ stávkoval zo svojho mobilného telefónu (mimo prevádzkových priestorov) žalovaného a zákon č. 102/2014 Z. z. sa podľa § 1 ods. 2 písm. c) na hazardné hry nevzťahuje a zároveň nie je podľa neho dôvod, pre ktorý by hráč hazardnej hry mal požívať ochranu spotrebiteľa.

3. Proti rozsudku sťažovateľ podal odvolanie, v ktorom namietal najmä, (1) že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že organizátor dodatočne doplnil nové kritériá (asistencie, počet odohraných minút či góly strelené počas kvalifikácie), ako uviedol okresný súd, (2) že samotná skutočnosť, že stávkoval cez mobilný telefón, neznamena, že nemôže ísť o spotrebiteľský spor, keďže nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a (3) že je potrebné zodpovedať otázku, či je stávková kancelária viazaná oficiálnym výsledkom organizátora. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 9CoCsp/56/2022-151 z 25. mája 2023 rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

4. Proti tomuto rozsudku sťažovateľ podal dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Namietal jeho nedostatočné odôvodnenie, keďže krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho odvolacou argumentáciou týkajúcou sa (1) nesprávneho právneho posúdenia spočívajúceho v závere, že nejde o spotrebiteľský spor, čo malo byť posúdené podľa § 52 Občianskeho zákonníka a § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ktorý bol následne zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pozn.), nie podľa zákona č. 102/2014 Z. z., (2) zodpovedania otázky, či došlo k dodatočnému doplneniu kritérií organizátorom športovej udalosti, (3) nesprávneho záveru o správnom postupe žalovaného pri vyhodnotení stávky, keďže žalovaný nepreukázal, že oficiálnym výsledkom UEFA bolo, že sa najlepšími strelcami stali dvaja súťažiaci.

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľa odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ namieta nepreskúmateľnosť uznesenia najvyššieho súdu, ktorý sa nezaoberal jeho argumentáciou, že okresný súd aj krajský súd posúdili nesporebný charakter vzťahu medzi ním a žalovaným zmätočne a v rozpore s pravidlami formálnej logiky. V dovolaní namietal nielen

nesprávne právne posúdenie tejto otázky, ale aj zmätočnosť a nepreskúmateľnosť argumentácie súdov, ktoré neposkytli jednoznačnú odpoveď, prečo by nemohlo ísť v prejednávanej veci o spotrebiteľský spor. Skutočnosť, že sa zákon č. 102/2014 Z. z. nevzťahuje na hazardné hry, predsa tento záver nezakladá. Všeobecné súdy mali vychádzať z § 52 Občianskeho zákonníka.

7. Najvyšší súd sa nevysporiadal ani s jeho námietkou o arbitrárných záveroch okresného súdu a krajského súdu o vyhodnocovaní samotnej súťaže. Svoj záver, že sa mal možnosť oboznámiť s náповeďou, neodôvodnili dostatočne. Sťažovateľ namietal, že pri stávkovaní cez mobilný telefón sa náповeď nezobrazovala ako pri použití obrazovky osobného počítača.

8. Napokon namieta, že nedostal odpoveď na otázku, či stávková kancelária je alebo nie je viazaná oficiálnymi výsledkami organizátora súťaže.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základných práv sťažovateľa označených v bode 1 tohto uznesenia napadnutým uznesením najvyššieho súdu, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

10. Úlohou ústavného súdu bolo posúdiť, či právne závery, ktorými najvyšší súd odôvodnil odmietnutie dovolania sťažovateľa, boli výsledkom ústavne udržateľnej aplikácie noriem procesného práva najvyšším súdom v súlade s označenými článkami ústavy a dohovoru.

11. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať prípustnosť dovolania a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd. Z ústavného hľadiska je podmienkou, aby takáto interpretácia nebola svojvoľná, ale i formalistická a aby bola čo najstálenejšia, a teda súladná s právom na súdnu ochranu (porov. III. ÚS 612/2022, II. ÚS 623/2024, I. ÚS 54/2024).

12. Na sťažovateľovu námietku nedostatočného odôvodnenia rozsudku krajského súdu v súvislosti s jeho odvolacou argumentáciou týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia sporu ako nespotebiteľského najvyšší súd reagoval v bode 12. a nasl. napadnutého uznesenia tým, že prípadné nesprávne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti, a teda ani prípustnosť dovolania.

13. V prvom rade je potrebné uviesť, že prezentovaný záver najvyššieho súdu má oporu aj v judikatúre ústavného súdu. K tomu pozri napr. I. ÚS 536/2024 bod 11, III. ÚS 612/2022 bod 11, II. ÚS 623/2024 bod 26, III. ÚS 160/2025 bod 11, III. ÚS 73/2023 (uznesenie o prijatí) bod 15.

14. Podľa sťažovateľa sa jeho dovolacia argumentácia netýkala len nesprávneho právneho posúdenia tejto otázky, ale aj zmätočnosti a nepreskúmateľnosti argumentácie súdov, ktoré neposkytli jednoznačnú odpoveď, prečo by nemohlo ísť v prejednávanej veci o spotrebiteľský spor.

15. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že na v odvolaní odkazované ustanovenia Občianskeho zákonníka reagoval v bode 8, keď uviedol, že podľa § 1 ods. 6 zákona č. 102/2014 Z.

z. sa na právne vzťahy upravené týmto zákonom vzťahujú Občiansky zákonník a osobitné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom tento zákon, ako už bolo uvedené, neupravuje vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o hazardných hrách. Možno usudzovať, že aj na základe uvedeného sa stotožnil s právnym záverom okresného súdu, že vzťah medzi sťažovateľom a žalovaným nemá spotrebiteľský charakter. Preto nemožno hovoriť o tom, že by záver krajského súdu nebolo možné preskúmať.

16. Ústavný súd pripúšťa, že toto právne posúdenie krajského súdu môže byť nesprávne (k tomu pozri napr. odporúčanie Komisie 2014/478/EÚ o zásadách ochrany spotrebiteľov a hráčov využívajúcich služby online hazardných hier a o predchádzaní hraniu online hazardných hier v prípade maloletých osôb, dôvodová správa k návrhu zákona o hazardných hrách), to však nemôže byť dôvodom na to, aby bolo možné dospieť k záveru o nedostatočnom zdôvodnení rozhodnutia krajského súdu ako prvku nesprávneho procesného postupu, ktorým by sťažovateľovi bolo znemožnené uskutočňovať jeho procesné práva v miere porušenia práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP. Napokon aj arbitrálne právne posúdenie môže byť dostatočne odôvodnené (I. ÚS 51/2020 bod 37). Nesprávne právne posúdenie, a teda ani prípadné arbitrálne právne posúdenie (dosahujúce väčšiu intenzitu odklonu od správneho právneho posúdenia, také zlé právne posúdenie, ktoré je ústavne neakceptovateľné) nie je procesný postup, teda nie je vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, ale je vlastnou podstatou súdenia a preskúmava sa podľa § 421 v spojení s § 432 CSP (porov. aj Gešková, K. O tom, či je arbitrálne právne posúdenie vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. In. Súkromné právo, roč. 2023, č. 1, s. 14 – 19).

17. V prejednávanej veci sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neprezentuje argumentáciu o neprípustnosti dovolania pre riešenie právnej otázky a namieta porušenia svojich označených práv výlučne napadnutým uznesením najvyššieho súdu. Ústavný súd je pri tom v zmysle § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania.

18. Na doplnenie ústavný súd uvádza, že v situácii, keď je prípustnosť dovolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia vylúčená (napr. majetkový cenzus, rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania), pristupuje na základe námietky arbitrárnosti k preskúmaniu rozhodnutia krajského súdu sám (pozri napr. III. ÚS 73/2023, IV. ÚS 558/2021)

19. Podľa najvyššieho súdu sťažovateľ nedôvodne argumentoval, že je rozsudok krajského súdu nedostatočne odôvodnený. Súdy sa v základnom konaní dostatočným spôsobom vysporiadali s námietkami sťažovateľa o vyhodnocovaní súťaže (bod 14.1. napadnutého uznesenia). Okolnosť, či organizátor súťaže dodatočne doplnil alebo nedoplnil kritériá, nepovažoval za podstatnú pre záver súdov o tom, že žalovaný získal oficiálny výsledok udalosti od organizátora a následne pri vyhodnotení premietol tento výsledok, nie výsledok vyhodnotenia organizátora v zmysle herného plánu. Ústavný súd dopĺňa, že odpoveď na otázku, či je žalovaný viazaný oficiálnym výsledkom organizátora, vyplýva z bodu 15 rozsudku okresného súdu. Rovnako už okresný súd uviedol, že postup žalovaného pri krátení výhry zodpovedal zákonu (v tejto súvislosti možno odkázať na § 4 ods. 1 zákona o hazardných hrách, z ktorého vyplýva požiadavka, že podmienky získania výhry musia byť určené vopred, pozn.) a hernému plánu (najmä § 21 ods. 4 upravujúci možnosť výhru krátiť). Krajský súd v bode 8 rozsudku doplnil, že sťažovateľ nespochybnil

skutočnosť, že sa mal možnosť (vopred) oboznámiť s konkrétnejšou náповeďou na webovej stránke žalovaného, že v prípade, ak najvyšší počet gólov v turnaji majstrovstvá Európy vo futbale dosiahnu dvaja a viacerí hráči, výhra sa podľa herného plánu delí počtom týchto hráčov (bod 14.3. napadnutého uznesenia).

20. Táto argumentácia najvyššieho súdu nevykazuje znaky či už arbitrárneho, alebo formalistického prístupu k hodnoteniu podmienok dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, keďže už rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu dávajú sťažovateľovi zrozumiteľnú odpoveď na otázky formulované v dovolaní.

21. Odmietnutie dovolania sťažovateľa namietaným uznesením najvyššieho súdu tak nie je podľa názoru ústavného súdu výsledkom svojvoľnej či formalistickej aplikácie ustanovení Civilného sporového poriadku o prípustnosti dovolania, čo vylučuje možnosť, že by ním mohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľových základných práv. Preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu